ŞCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU”
GALAŢI

REVISTA CLASEI a –IV-a C

”CULORILE COPILĂRIEI”

Iunie 2018

Coordonator:
Prof. înv. primar,
BULIGA IOZEFINA

CONFIDENȚIAL

CUPRINS

- Ce culoare are copilăria..... pag. 2
- Scrisoare către elevii mei.....pag.4
- Aceştia suntem noi.....pag.5-6
- Să ne prezentăm.....pag.7-11
- Dacă s-ar putea, aş vrea să fiu.....pag.12-15
- Suntem mici reporteri.....pag.16-19
- Din creaţiile noastre.....pag.20-21
- O poveste... altfel.....pag.22-24
- Călătorie în timp..... .pag.25-28
- Să ne jucăm serios-exerciţii de dicţie.....pag.29
- Pagina rebusiştilor..... .pag.30-33
- Minuni ale naturii..... .pag.34-36
- Cercurile olimpice..... pag.37
- Planuri pentru viitor şi nu numai..... .pag.38-41
- Sfaturi pentru părinţi..... .pag.42
- Test de autocunoaştere..... .pag.43
- Zâmbiţi, vă rog!..... .pag.44-45
- Din activităţile noastre..... .pag.46-48

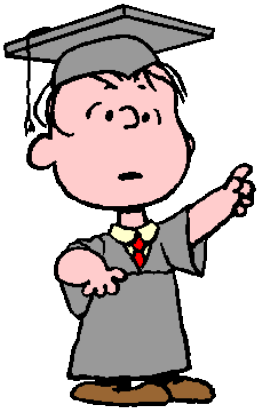

Desen realizat de:

TĂNASE IRINA

Copilăria este
Șuvoiul de apă care izvorăște limpede și curat din adâncurile ființei și la care omenirea aleargă fără încetare să-și potolească setea idealurilor sale de dragoste, de bunătate, de frumusețe de perfecțiune.
Francesco Orestano

CE CULOARE ARE COPILĂRIA?

- **Galben, ca razele soarelui într-o zi călduroasă, deoarece semnifică veselia (Sebi V)**
- **Roz, deoarece rozul este culoarea fericirii (Alex T)**
- **Galbenă ca razele soarelui, deoarece luminează tot, indiferent dacă e bun sau rău (Denisa Z)**
- **Neagră cu puncte albe mici şi strălucitoare, deoarece în copilărie nimic nu se poate face fără ajutor, aşa cum cerul noaptea nu poate fi admirat fără stele (Irina T)**
- **Ciocolatie, pentru că noi copiii suntem foarte fericiţi când mâncăm ciocolată (Maria)**
- **Albastru deschis deoarece reprezintă cerul, iar copiii se distrează mai mult în aer liber (Diana S)**
- **Roşu, ca obrajii unui copil la săniuş (Andra M)**
- **Maro, ca pistruii de pa faţa unui copil (Roxi)**

Dragii mei elevi,

Copilăria este o lume minunată, duioasă, dulce şi lină. Aşa cum primăvara este cel mai îndrăgit anotimp al anului, la fel şi copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viaţa fiecărui om de pe pământ. Aşa cum în picătura de rouă străluceşte tot cerul, la fel fiecare clipă a copilăriei reflectă întregul univers, cu bucurii şi tristeţi. În copilărie se poate întâmpla orice: plângem de mai multe ori în aceeaşi zi, ne supărăm şi iertăm repede, suntem singuri şi totodată cu toată lumea, credem în magie, în spiriduşi şi zâne, în balauri şi vrăjitori, în Moş Crăciun cu sacul doldora de jucării şi bunătăţi.O parte din copilărie este la şcoală, alături de colegi, alături de doamna învăţătoare, mama familiei clasei, ce retrăieşte alături de elevii ei minunatele clipe ale copilăriei şi îi ajută pe aceştia să ajungă în lumea celor mari.

Am încercat şi am reuşit să facem ca această „călătorie" de cinci ani împreună, să fie cât mai plăcută, interesantă şi benefică, astfel încât să trezească peste ani, în mintea şi sufletul vostru, amintiri plăcute. Vreau să cred că trecerea timpului va face să rodească ce aveţi bun şi curat în voi, că oamenii vor vedea întâi calităţile voastre, iar cei ce vor zidi mai departe, la formarea voastră, vă vor sprijini ca să vi le puneţi în valoare.

Tuturor vă doresc să vă găsiţi locul pe care-l meritaţi şi la care aspiraţi. Vreau să cred că toţi cei care am contribuit la modelarea voastră v-am inoculat ideea de a fi adevăraţi luptători şi mai ales învingători.

Nu lăsaţi pe nimeni să vă frângă aripile, fiţi voi înşivă, luptaţi-vă pentru idealurile propuse şi atunci vom şti că noi, dascălii voştri, am lăsat în urma noastră OAMENI ADEVĂRAŢI.

Vă doresc să străluciţi cât mai frumos, să ardeţi şi să răspândiţi lumină în jurul vostru, să lăsaţi urme pe unde veţi trece...Şi, indiferent de înălţarea voastră în zborul vieţii, străduiţi-vă cât veţi putea de mult să rămâneţi mereu **OAMENI...**

Cu drag,
Doamna Învăţătoare

Aceştia suntem noi.....

Colectivul de elevi al clasei a-IV-a C

Buliga Iozefina - Învăţător

BUGANU IULIA

CANETA COSMIN

CÂŞLEANU ANA-MARIA

CHISCOP ALICIA

CIUBOTARU IOANA

CONSTANTINESCU CRISTINA

COVIŢĂ RAREŞ

CRIŞAN ROXANA

CUCIUREANU LUCIA

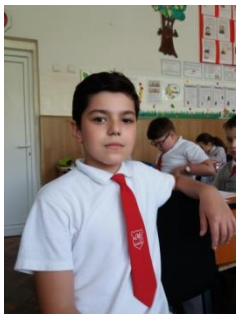
DOBREA GEORGE

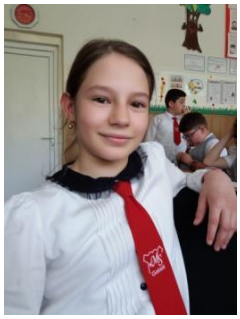
GHORGHIU DENISA

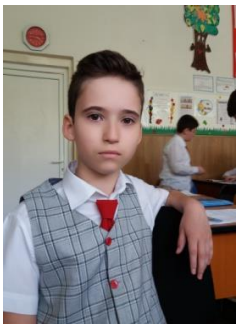
GRIGOROVICI DANIEL

MAZILU DARIA

MILEA ANDRA

NECULA DANIEL

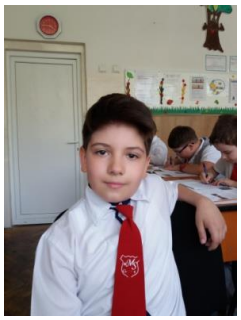

NISTOR ANDREI

POPA MATEI

STOICA DIANA

STREŞNĂ ALEXANDRA

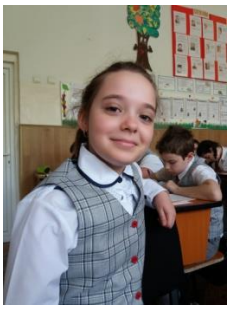

ZALĂ DENISA

TĂLPĂU ALEXANDRU

VLASIE SEBASTIAN

TĂNASE IRINA

TUDOR SEBASTIAN

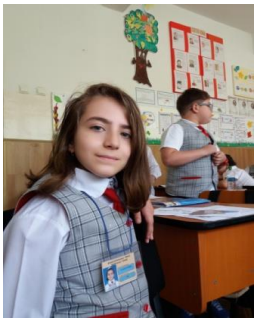

VLAD LAVINIA

Să ne prezentăm.....

Bună!Sunt Denisa, iar astăzi îmi voi face portretul fizic și moral.

Sunt o fetiță înaltă. Părul meu este arămiu, asemănător cu castanele coapte, prins într-o coadă. Ochii, căprui ca scoarța copacului abia înflorit. Năsucul mic și cârn precum o căpșunică abia culesă din gradină. Buzele roșii ca petalele trandafirilor.

Despre mine aș vrea să știți că sunt un copil ambițios, deoarece o nereușită nu mă descurajează.Mereu am grijă să mă distrez. Nu să supăr pe alții foarte ușor.Sunt harnică, pentru că nu las ceva neterminat, îndemânatică, deoarece nu mă grăbesc și prietenoasă, fiindcă îmi place să-i ajut pe ceilalți.

Mâncarea mea preferată este salata de varză. Îmi place să joc handbal.

Sper că ați aflat ceva nou despre mine!

Denisa Zală

Salut, eu sunt Alicia, o fetiță de 10 ani. Aș vrea să știți că am ochii căprui precum ciocolata, părul șaten precun o castană coaptă. Eu sunt inteligentă, darnică și prietenoasă. Mie îmi place să practic handbal de performanță și să mă joc cu animalele.

Când voi fi mare vreau să fiu polițist!

Alicia Chiscop

Bună! Eu sunt Irina, o fetiță de 11 ani. Am părul blond ca o aluna prăjită, ochii verzi ca frunzele irisului și o curiozitate care nu poate fi potolită. Mă supăr ușor, sunt isteață, deoarece învăț mereu, și uneori chiar nechibzuită, dar mai ales enervantă ca o așchie ascunsă bine sub unghie. Când voi crește mare vreau să fiu doctor, pentru a salva vieți.

Irina Tănase

Mă numesc Alexandra, sunt o fată timidă si prietenoasă. Am părul şaten, strălucitor ca sideful şi ochii căprui ca migdalele. Îmi place să îmi petrec timpul cu prietenii şi să mă plimb cu rolele. Iubesc să citesc, aşa că atunci când voi fi mare, îmi doresc să devin bibliotecară sau actriţă, să joc într-un film, care va deveni cunoscut în toată lumea.

Alexandra Streşnă

Aş vrea să ştiţi despre mine că sunt o fată de unsprezece ani, inimoasă care ajută pe toţi la nevoie, harnică ca o albină, bună la suflet ca pâinea caldă, foarte creativă, sensibilă, haioasă şi timidă.

Veselia mă caracterizează iar natura şi animalele le iubesc. Îmi place să ascult muzică, să cânt, să dansez şi să pictez. Îmi place să mă joc, să merg afară în parc, să fac drumeţii pe crestele cele mai înalte ale munţilor.

Trăsăturile feţei mele sunt fine, cu obrajii roşiatici, tenul deschis, ochii albaştri ca o floare–de-nu-mă-uita, o gură mică cu buzele roşii ca macul, părul de culoarea castanelor coapte, nasul mic ca o căpşună, de statura medie şi un zâmbet mare pentru toţi.

Vlad Lavinia

Eu sunt Denisa, o fată veselă, deschisă şi prietenoasă. Îmi place să-i ajut pe cei din jur. Ador pisicile , dar îmi plac toate animalele.

Cel mai mult îmi place să fac balet, să mă joc, să desenez şi să ascult muzică. Dacă aş fi vânt, aş purta pe aripile mele iubirea şi pacea răspândindu-le în toată lumea pentru ca oamenii să fie mereu fericiţi.

Denisa Gheorghiu

Aș dori să știți despre mine că sunt un copil cu părul blond-șaten, cu ochii verzi-albăstrui, ascultător, liniștit, cu bun simț, și un bun prieten pentru cei care merită prietenia mea. Animalul meu preferat este papagalul deoarece este frumos și inteligent. Sportul meu preferat este karate deoarece dezvoltă spiritul și corpul . Când voi crește aș dori să fiu judecător.

Caneta Cosmin

Aș vrea despre mine să știți că am zece ani aproape unsprezece, culoarea părului meu este un șaten deschis, sunt puțin mai scundă,ochii mei sunt de culoare verde precum smaraldul,nasul acoperit de pistrui iar buzele ca petalele trandafirului.Eu sunt un copil curajos în unele cazuri , inimoasă dar și puțin zgârcită, respectuoasă cu toate persoanele din jur.Când voi crește îmi doresc să devin avocat.

Constantinescu Cristina

Eu sunt un copil de 11 ani care locuiește în Galați și mă numesc Rareș.Sunt în clasa a-IV-a și învăț bine la școală. Despre mine aș putea spune că am ochii verzi, înălțime 1,54 m, am părul blond și mă enervez repede. Mai pot spune despre mine că sunt nerăbdător și nu îmi place să aștept mult.

Am un frate mai mare cu 7 ani care învață la liceu.

Coviță Rareș

Mă numesc Emilia si am 11 ani. Sunt înaltă și subțire,am părul șaten și am ochii căprui.Mie îmi place sa îi ajut pe cei din jur și sunt foarte timidă. Iubesc dansul,dar îmi doresc să devin polițistă. Dacă aș putea să le combin, aș fi foarte fericită.

Sîrbu Emilia

Bună!Sunt Roxana am 11 ani și locuiesc în Galați. Am parul șaten, ochii negri, sunt slaba, înăltuță și am nasul cât un mic cartofior. Sunt inimoasă, nu las nici o strigare fără răspuns și-mi place să-i sfătuiesc pe colegi, pe prieteni și pe cei dragi. Nu mă supăr pe nimeni, nu am jignit pe nimeni si nici nu am de gând să fac acest lucru.

Crișan Roxana

Salut! Eu sunt Ana și sunt o fetiță cuminte în fața adulților dar năstrușnică cand ies afară să mă joc cu prietenii. Nu sunt dezordonată deoarece îmi place să îmi organizez lucrurile după numele lor. Ador să citesc și să ajut oamenii. Eu aș vrea să ajung polițistă dar si matematiciană deoarece iubesc matematica la fel și pe Doamna învățătoare.

Pe părinții mei și pe sora mea îi iubesc cel mai mult, deoarece îmi sunt alături în momentele dificile și pentru mine sunt ca niște raze de soare îndrumătoare.

Practicarea baletului am început-o de la varsta de 4 ani și de atunci nu m-am desprins de această activitate. Aceasta sunt eu!

Câșleanu Ana-Maria

Aș vrea să știți despre mine că mă numesc Vlasie Sebastian și am unsprezece ani. Am părul șaten ca nucul și ochii căprui ca scoarța copacului. Eu sunt descurcăreț și inteligent dar și dezordonat și neîndemânatic. Pasiunile mele sunt cubing-ul, gaming-ul și editatul video. Când voi fi mare aș vrea să fiu IT-ist, sau, de ce nu, gamer profesionist precum Ninjas Hyper!

Vlasie Sebastian

Bună! Eu sunt Lucia și am unsprezece ani. Aș vrea să știți despre mine că am părul lung, ochii ca ciocolata amăruie, buzele roșii, pielea ca nisipul ud, și nasul mic cât o căpșună. Eu sunt o fată calmă, chiar dacă mă mai cert cu sora mea, sunt inteligentă, chiar dacă mai fac greșeli și sunt atentă la ce se întâmplă în jurul meu. În timpul liber îmi place să joc volei, să dansez , să cânt şi să desenez. Am multe schițe pentru haine, și de asta îmi doresc să devin creatoare de modă.

Cuciureanu Lucia

Eu sunt Sebi şi am unsprezece ani. Îmi plac calculatoarele şi technologia. Am un porcuşor de guineea pe nume Max. Culoarea mea preferată este verde. Sunt jucauş şi prietenos. Am părul şaten, sunt înalt şi am un nas rotund ca un cartofior . Când voi fi mare vreau să fiu programator .

Tudor Sebastian

Bună ! Sunt Alex . Am zece ani şi sunt în clasa a-IV-a . Am o soră mai mare. Chiar dacă mă mai cert cu ea, o iubesc foarte mult ! Sunt un copil năzdrăvan, bun la suflet, săritor, vesel , inteligent, harnic respectuos şi ambiţios. Am părul şaten ca frunzele de toamnă, ochii căprui, sunt înalt și iubesc baschetul ! Sper când voi fi mare să devin antrenor de baschet .

Tălpău Alexandru

Bună! Eu sunt Andra și sunt o fetiță de 11 ani. Am un motan numit Ice. Fac volei și grafică, iar unul din visele mele este să devin o voleibalistă cunoscută. Am ochii căprui, sunt slabă, înaltă, și am pielea albă ca porțelanul. Sunt câteodată timidă, dar prietenoasă. Sunt curajoasă, optimistă, și zâmbesc des, chiar dacă mă întristez din lucruri minore. Câteodată sunt curioasă când nu trebuie. Știu să prețuiesc lucrurile, și nu cer oamenilor să facă ce nu pot. La școală mă descurc, iar acasă ascult de părinți.

Milea Andra

Eu sunt un copil de zece ani pe nume Daniel. Am ochi căprui, părul şaten, şi faţa ovală.Sunt dezordonat, cuminte şi prietenos. Mie îmi place mult să înot şi să joc football afară cu prietenii mei. Îmi mai place să joc jocuri pe computer.

Grigorovici Daniel

Mă numesc Denis, am 11 ani şi sunt în clasa a IV-a. Aş vrea să ştiţi despre mine că sunt un băiat înalt, am părul ţepos şi ochii mari de culoarea smaraldului. Sunt un copil timid dar totuşi sociabil, îmi place să înot şi să desenez. Doresc să devin desenator grafic sau să lucrez în domeniul IT.

Cristea Denis-Alexandru

Bună, eu sunt George! Am o soră pe nume Miruna şi un căţel pe nume YOKO. Am zece ani, părul negru ca abanosul, ochii căprui, sunt înalt. Sunt haios, curajos, luptător, inteligent, şi puţin neatent. Aş vrea sa devin un fotbalist foarte renumit când voi fi mare.

Dobrea George-Octavia

Greu de vorbit când e vorba de mine...Dacă ar fi să încep cu ceva, aș începe cu faptul că-mi place să mi se zică pe primul nume Diana. Despre mine pot spune că am zece ani, sunt destul de înaltă, subțirică, am părul de culoare șaten, ochii căprui și o privire blândă. Pasiunea mea este desenul, iar când voi fi adult mi-aș dori să devin arhitect.
Ca să închei într-un mod drăguț, aș zice că în mare parte îmi place așa cum sunt!

Stoica Diana

Eu sunt Iulia și am 11 ani. Mie îmi place să dansez. Materia mea preferată este româna. Am părul scurt și blond precum razele soarelui, ochii căprui precum nucile, pielea albă ca spuma laptelui și buzele roșii ca petalele trandafirului. Mie îmi place să ies la plimbare. Sunt cuminte, ascultătoare, săritoare, darnică, iubitoare.

Buganu Iulia

Despre mine aș putea spune că sunt o persoană activă, sensibilă, mă enervez ușor, sunt veselă tot timpul, mă amuz repede, sunt carismatică, inteligentă, leneșă uneori dar și plângăcioasă.
Sunt plinuță, am părul șaten deschis și cret, ochii îmi sunt ca abanosul, și am buzele roz ca trandafirul
Aceasta sunt eu!

Tănase Ingrid

Eu sunt Edi și am 11 ani. Sunt un copil plin de energie și năstrușnic. Îmi place foarte mult să-mi petrec timpul liber în natură și să mă joc cu KENDAMA. Sunt bun la fotbal chiar dacă nu practic într-o sală.
Acesta sunt eu!

Căliman Eduard

Despre mine aș vrea să știți că sunt o fată de 11 ani, cuminte și ambițioasă. Am părul de culoarea castanelor coapte, ochii căprui precum coaja nucii, nasul mic, obrajii roşii şi catifelaţi, buzele roșii ca petalele de trandafir și port ochelari. Sunt îndemânatică și creativă. Îmi plac să ies afară și să mă joc, să creez obiecte.Nu-mi plac personajele mincinoase și lăudăroase.Când voi fi mare, aș vrea să fiu actriță.

Mazilu Daria

Daca s-ar putea, aş vrea să fiu....

Un fluturaş, deoarece m-aş înălţa graţios spre cer, pentru a vedea în zbor toate frumuseţile naturii.

Alexandra Streşnă

Dacă aş fi o albină, aş atinge infinitul, m-aş pierde în albastrul profund al cerului, aş gusta din înălţimea eternului. Aş zbura pe câmpiile înflorite, să simt mireasma florilor şi să împrăştii peste toată lumea dulceaţa mea.

Lavinia Vlad

Dacă aş fi vânt, aş purta pe aripile mele iubirea şi pacea răspândindu-le în toată lumea pentru ca oamenii să fie mereu fericiţi.

Denisa Gheorghiu

Dacă s-ar putea, aș vrea să fiu o pisicuță, deoarece soarele plin de raze sclipitoare mi-ar încălzi blănița mea cea moale. M-aș face prima pisică doctor. Aș salva toate animalele care nu se pot înțelege cu oamenii sau care nu pot să-și exprime durerea!

Denisa Zală

Dacă s-ar putea aș vrea să fiu o buburuză, deoarece este alintul echipei noastre de handbal, ,,Buburuzele Danubius".

Buburuza este puternică prin faptul că poate răzbate de la suprafața pământului la razele soarelui prin iarba deasă. De asemeni, buburuza poate zbura, apărându-se astfel de dușmani.

Echipa noastră de handbal este iubită de suporterii săi, precum este îndrăgită buburuza de oameni.

Asemănarea dintre noi și buburuze a venit de la faptul că suntem drăguțe și frumoase ca ele.

Alicia Chiscop

Bună! Eu sunt Irina, o fetiță de 11 ani. Am părul blond ca o aluna prăjită, ochii verzi ca frunzele irisului și o curiozitate care nu poate fi potolită. Mă supăr ușor, sunt isteață, deoarece învăț mereu, și uneori chiar nechibzuită, dar mai ales enervantă ca o așchie ascunsă bine sub unghie. Când voi crește mare vreau să fiu doctor, pentru a salva vieți.

Irina Tănase

Dacă s-ar putea, aș vrea să fiu o ”Neghiniță” pentru a putea intra in urechea oricărui om înmagazinând conoștiințele tuturor și să le citesc gândurile.

Caneta Cosmin

Dacă s-ar putea, aș vrea să fiu cerul înstelat deoarece eu cred că este minunat să fii acolo și să vezi lumea de sus. Mi-ar place să controlez eu stelele, să le dau nume și să le cunosc pe toate. Aș putea vedea tot ce vreau fără să călătoresc. Păcat că acesta este doar un vis.

Constantinescu Cristina

Dacă s-ar putea aș vrea să fiu o carte deoarece toată lumea m-ar citi, m-ar atinge elevii, m-ar purta cu ei oriunde și aș avea scrise cele mai frumoase povești.

Coviță Rareș

Dacă s-ar putea, aș vrea sa fiu o leoaică deoarece vreau sa fiu mai curajoasă și mai puternică, pentru a demonstra că pot face mai multe lucruri frumoase și interesante.

Sîrbu Emilia

Dacă aș fi un nor, aș putea zbura pe cerul albastru împreună cu alți nori și aș putea vedea minunile lumii de la înălțime.

Stoica Diana

Dacă s-ar putea aș vrea să fiu o stea deoarece aș veghea natura noaptea și aș avea mulți prieteni stele.

Mazilu Daria

Dacă s-ar putea aș vrea să fiu o pisică, deoarece pisica are multe abilități: cum ar fi alergatul, capturarea dușmanilor și abilitatea de a sări. Dar față de alte animale ea are multe culori, pe blănița moale și catifelată, precum: portocaliu, maro, alb, negru, in dungi și bălțate. Și de aceea aș dori sa fiu pisica.

Tănase Ingrid

Daca s-ar putea, aș vrea să fiu o floare deoarece ea este parfumată, mică, gingașă, firavă, catifelată și viu colorată. Toata lumea m-ar iubi pe mine dar și mirosul meu înmiresmat. Iarna stau cuminte sub o pătură grea, albă și pufoasă ca spuma laptelui, strălucitoare ca sideful și călduroasă ca razele soarelui. Când vine primăvara mă ridic din vizuina întunecoasă și învălui natura într-un miros de poveste. Aduc bucuria copiilor ce mă văd și asta mă bucură și pe mine. De aceea am acest vis de a deveni o floare.

Câșleanu Ana-Maria

Dacă s-ar putea, aș vrea să fiu o culegere de probleme de matematică, deoarece aș vrea să văd multe generații de copii care rezolvă problemele cel mai grele și cele mai ușoare.

Cuciureanu Lucia

Sunt un copil dar dacă s-ar putea aș vrea să fiu o albină deoarece ea este foarte harnică și poate să se strecoare prin locuri înguste. Albina produce mierea cea delicioasă și asta m-a convins să fac alegerea !

Tălpău Alexandru

Dacă aș putea aș fi stiloul unui scriitor ca să pot zburdă pe foaia de hârtie îndrumat de inspirația lui creând personaje miraculoase .

Tudor Sebastian

Dacă m-aș putea transforma în altceva aș dori să fiu un armăsar deoarece inspiră nobleţe , inteligență , și putere .

Uzel Alin

Dacă s-ar putea, aș vrea să fiu Soarele, deoarece el este stăpânul tuturor planetelor, și unul dintre cele mai importante lucruri din lume. Ar fi un vis pentru mine să fiu Soarele și pentru că aș putea vedea toate locurile frumoase de pe planetă. Aș sta nemișcată și aș privi dansul lent al planetelor care s-ar învârti în jurul meu. Aș putea afla singură mult mai multe lucruri despre Soare, fără ajutorul cărților sau al internetului, iar pentru mine ar fi vară mereu. Aș fi mult mai în siguranță , deoarece nimeni nu ar ajunge la mine. Eu cred că Soarele este apreciat de toți oamenii, și că este un vis pentru aceștia, să fie ca el.

Milea Andra

Dacă s-ar putea aş vrea să fiu un omuleţ de lego deoarece lumea lego este foarte mare şi plină de aventuri.

Grigorovici Daniel

Dacă aş putea, aş vrea să fiu un copac deoarece aş da oxigen planetei, aş adăposti păsările în cuiburile pe care şi le fac şi oamenii, în verile călduroase, la umbra ramurilor. Albinele s-ar bucura de mireasma florilor mele iar copiii vor fi încântaţi să-mi culeagă fructele

Cristea Denis

Dacă s-ar putea aş vrea sa fiu o furnică deoarece aş fi foarte mic, aş avea mai mult spatiu, aş trăi împreună cu fratii mei dar ar fi multe dezavataje... unul ar fi să mă calce un om.

Sunt fericit aşa cum sunt, dar evaluând opţiunile pro şi contra.... mai bine aş ramâne om.

Poate voi deveni o furnică în altă viaţă.

Nistor Andrei

Dacă s-ar putea aş vrea sa devin un flor deoarece aş putea uda florile şi pământul când au nevoie.

Dobrea George

Dacă s-ar putea aș vrea să fiu un trandafir gingaș de culoare roșie pentru că îmi place mult această floare și am observat că este oferită de foarte multe multe ori în semn de prețuire, iubire, recunoștință.

Buganu Iulia

Dacă s-ar putea aș vrea să fiu o albină deoarece aș vrea să descoper în fiecare zi câte-o floare nouă, să miros parfumul dulce și parfumat al florilor, să mănânc polen, să car pe piciorușele mele polen, să fac miere, să călătoresc prin copaci si prin flori, să miros specii de flori și sa le polenizez primăvara, să stau într-un stup la soare dar nu mi-aș dori să înțep oamenii cu acul meu.

Crişan Roxana

Dacă s-ar pute aș vrea să fiu un vultur pleșuv deoarece aș avea libertatea să zbor oriunde vreau și nu m-ar speria nimic, aș privi toate frumusețile naturii și m-aș simți stăpânul cerului.

Căliman Eduard

Am vrut să aflăm câteva păreri despre noi, despre activitatea noastră, de aceea am stat de vorbă cu cele mai importante persoane din viaţa noastră de elevi.

Interviu cu Doamna director, prof.Gina Brînzan

Reporter: Bună ziua, d-nă director! Vă mulţumim pentru timpul pe care ni-l acordaţi. Mă numesc Milea Andra, elevă în clasa a IVa C şi cu îngăduinţa dumneavoastră aş dori să vă adresez câteva întrebări.
D-na director:
Bună ziua! Cu drag!
Reporter: Care sunt calităţile pe care trebuie să le aibă un elev al Şcolii Gimnaziale „M.Sadoveanu”?
D-na director:
Elevii Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu” trebuie să fie încrezători în forțele proprii, să fie onești, respectuoși, altruiști, ambițioși, implicați, cum ar trebui să fie orice elev, nu numai cei ai școlii noastre.
Reporter: Ce îşi doreşte un director pentru elevii şi profesorii şcolii pe care o conduce?
D-na director:
Pentru elevi îmi doresc cadre didactice foarte bine pregătite profesional, cu vocație, care să îi respecte și să îi trateze ca parteneri ai actului educațional. Pentru profesori îmi doresc elevi receptivi, inteligenți, cuminți, sinceri, cu respect față de școală și oamenii ei.
Reporter: Care sunt greutăţile muncii dumneavoastre în relaţiile cu elevii?
D-na director: Relația cu elevii este cea mai ușoară parte a activității unui director. Nu pot spune că de-a lungul anilor am perceput-o ca pe o greutate.
Reporter: Sunteţi profesor de istorie. Cum aţi descoperit această pasiune care v-a determinat să vă alegeţi meseria?
D-na director:
Pasiunea pentru istorie mi-a fost insuflată de către două doamne minunate: profesoara de istorie din clasa a VIII-a și profesoara de istorie din liceu, care au știut să arate că aceasta nu este o înșiruire de date pe care trebuie să le memorezi, ci fapte care se întrepătrund, care au o logică și care au dus la ceea ce este astăzi omenirea.
Reporter: Aveţi timp liber? Cum îl petreceţi?
D-na director:
Am și timp liber, pe care îl folosesc pentru a citi, pentru a viziona filme sau pentru plimbări.
Reporter: Un gând, o urare, pentru elevii clasei a- IV-a C ?
D-na director:
Elevilor clasei a IV-a C le doresc să le fie cât mai ușoră trecerea în ciclul gimnazial, să aibă mult succes și să fie copii atât cât trebuie.

Interviu cu Doamna prof. lb. engleză,

Bucur Emanuela

Reporter: Bună ziua. Am dori să ne acordaţi un interviu pentru revista clasei. Suntem la sfârşitul clasei a-IV-a şi am vrea să aflăm câteva lucruri despre dumneavoastră dar şi păreri despre elevii clasei noastre.
D-na prof. : Mărturisesc că am venit cu păcere la voi şi m-am bucurat să vă fiu profesor
Reporter: De ce v-aţi ales această meserie?
D-na prof. : Mi-am ales această meserie deoarece eram pasionată de tot ce înseamnă limba şi cultura engleză şi am început să sădesc această pasiune în sufletele cele mai curate, cele ale copiilor. Sunt convinsă că un profesor bun este acela care nu doar prezintă informaţia, ci reuşeşte să stârnească interesul şi curiozitatea, plăcerea de a învăţa.
Reporter: Credeţi că lb. engleză ne va ajuta când vom fi mari?
D-na prof. : Absolut! Cunoaşterea lb. engleze este primul pas spre explorarea lumii.
Reporter: Ce părere aveţi despre clasa noastră?
D-na prof. : Sunteţi copii foarte inteligenţi, bine educaţi, dar şi..... plini de surprize.
Reporter: Ce sfaturi ne daţi acum la sfârşitul clasei a –IV-a?
D-na prof. : Un sfat pe care vi l-am dat în fiecare zi de miercuri la oră: „ce vă învaţă „ **doamna**" acum, vă învaţă pentru toată viaţa!"
Reporter: Vă mulţumim şi vă dorim succes în activitatea dumneavoastră!

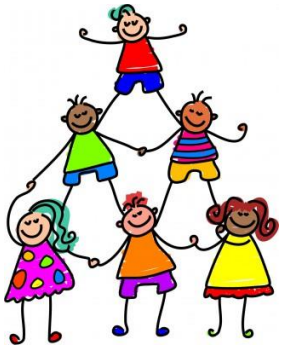

Interviu cu doamna prof. religie
Tuluş Geanina

Reporter: Ce v-a determinat să alegeţi această meserie?
Dna prof.: Am dorit să fiu profesor pentru că mi-a plăcut să fiu înconjurată de copii. Am ales această disciplină pentru că ora de religie este un spațiu al dialogului, al comunicării sufletești, al descoperirii iubirii de oameni și de Dumnezeu.
Reporter: Ce trebuie să facă un copil bun creştin?
Dna prof.: Un copil creștin știe că întotdeauna se află în preajma lui îngerul păzitor și astfel toate faptele sale trebuie să pornească din iubire, bunătate și respect.
Reporter: Cum trebuie să se comporte un copil în biserică?
Dna prof.: În primul rând un copil trebuie SĂ FIE în Biserică, atât fizic, cât și spiritual. Dacă ești "al Bisericii", ești "al lui Dumnezeu". Iar atunci când mergi la biserică și știi că acolo te întâlnești cu Domnul Hristos, cu Maica Domnului și sfinții, te duci cu multă bucurie și cu decență.
Reporter: Ce părere aveţi despre elevii clasei noastre?
Dna prof.: Clasa a IV-a C este clasa zâmbetelor, a îmbrățișărilor, a mâinilor ridicate (atât spre cer, la rugăciune, cât și pentru îndeplinirea unor sarcini la lecție), a proiectelor frumoase, a rezultatelor deosebite și a veseliei.
Reporter: Ce sfaturi ne daţi acum, la sfârşitul clasei aIVa?
Dna prof.: Sfatul pe care vi-l dau este să fiți asemenea albinelor care zumzăie și zboară peste tot dar culeg doar ceea ce este de folos pentru a realiza ceva deosebit. Așa să fiți și voi: să primiți cu bucurie tot ce vă oferă familia, școala, viața, dar să vă opriți doar asupra celor care vă vor fi de folos și spre mântuire.
Reporter:Vă mulţumim şi vă dorim sănătate şi realizări deosebite în plan profesional şi familial.

Interviu cu doamna prof. ed. fizică Vasile Săndiţa

Reporter: Ce v-a determinat să alegeţi această meserie ?

D-na prof.: Am ales această meserie pentru că îmi plac copiii şi vreau ca ei să aibă o dezvoltare armonioasă
Reporter: Enumeraţi-ne câteva motive pentru care un copil trebuie să facă mişcare
D-na prof.: Un copil trebuie să facă sport pentru o dezvoltare fizică armonioasă, să-şi formeze anumite deprinderi care să-i folosească în viaţa de zi cu zi.
Reporter: Cum ar trebui să continuăm activitatea de la orele de ed.fizică în timpul liber pentru ca mişcarea să fie eficientă?
D-na prof.: Pentru ca mişcarea să fie eficientă, elevii trebuie să practice şi în activitatea independentă anumite exerciţii fizice şi dacă este posibil să practice sport de performanţă.
Reporter: Ce părere aveţi despre elevii clasei noastre? Ce ar trebui să corectăm?
D-na prof.: Elevii clasei a IV a C sunt nişte elevi deosebiţi, care îşi îndeplinesc sarcinile cu seriozitate, dăruire şi atenţie. Dar sunt şi unele situaţii în care este nevoie de mai multă grijă faţă de colegi.
Reporter: Ce sfaturi ne daţi la sfârşitul clasei a IVa?
D-na prof.: Să aveţi grijă la atitudinea pe care o aveţi unul faţă de celălalt, să fiţi corecţi, cinstiţi şi conştiincioşi, să ascultaţi cadrele didactice şi să fiţi uniţi. Vă doresc ca în clasa a-V-a să aveţi rezultate frumoase, să fiţi disciplinaţi şi sănătoşi.
Reporter: Vă mulţumim şi vă dorim sănătate şi realizări deosebite în plan profesional şi familial.

Interviu cu doamna prof.lb. germană Popov Ramona

Reporter: Bună ziua, d-nă profesor! Vă mulţumim pentru timpul pe care ni-l acordaţi. Cu îngăduinţa dumneavoastră am vrea să vă adresăm câteva întrebări. Pentru început am dori să ştim ce v-a determinat să alegeţi această meserie.
D-na Prof.: Îmi plac foarte mult copiii. De asemenea îmi place să dezvolt, să iniţiez, să stimulez şi să încurajez minţile tinere.
Reporter: Lb. germană concurează cu lb. engleză. Cum reuşiţi să-i determinaţi pe elevi să îndrăgească această limbă?
D-na Prof.: Limba germană şi limba engleză sunt limbi surori, ambele fiind limbi germanice. Există foarte multe cuvinte în limba engleză asemănătoare cu cele din limba germană, fapt care facilitează procesul de învăţare al acesteia.
Reporter: Ce părere aveţi despre elevii clasei noastre atât în privinţa comportamentului cât şi în ceea ce priveşte pregătirea lor?
D-na prof.: Sunteţi nişte copii inteligenţi, buni şi foarte energici!
Reporter: Ce sfaturi ne daţi acum la sfârşitul clasei a –IV-a?
D-na prof.: Să învăţaţi, să vă ascultaţi părinţii şi să aveţi mult succes în clasele gimnaziale!
Reporter: Vă mulţumim şi vă dorim sănătate şi realizări deosebite în plan profesional şi familial.

Din creaţiile noastre

Compuneri premiate la concursul „ Poveşti magice de Crăciun”

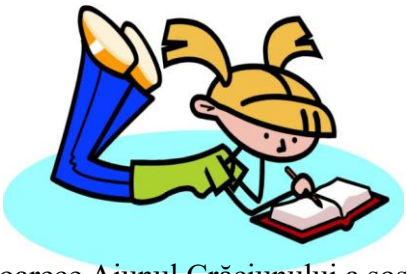

De iarnă.....

O iarnă ca-n poveşti

Este dimineaţă. O dimineaţă rece de decembrie. În sat e zarvă mare, deoarece Ajunul Crăciunului a sosit. Locuitorilor satului le sclipeau ochii şi sufletul de fericire. Era magie! Copiii, îmbrăcaţi ca nişte cepe în straturi, patinau pe lacurile îngheţate de bagheta Crăiesei Zăpezii. Ninsoarea cădea ca făina la cernut iar zăpada se aduna ca timpul. Frumoşii fluturaşi fără viaţă erau opera naturii.

Străzile erau acoperite de cadouri în stânga şi în dreapta. Fiind un sat, nu erau prea multe cadouri, dar fiecare era frumos împachetat cu hârtie lucioasă şi pe câte un fulg de hârtie era scris numele unui copil. Bradul uriaş, verde şi impunător, împodobit cu globuri făcute de copii, stătea mândru în mijlocul satului.Casele sătenilor erau împodobite din podea până-n ţigle şi din ele venea miros de bucate deosebite.

Este seară. Acum toţi locuitorii adunaţi în jurul bradului trebuiau să cânte „Steaua sus răsare” pentru a vesti Naşterea domnului.Copiii mici încearcă să copie adulţii acoperiţi de neaua albă ca laptele. Un om, primarul, urcă pe o scară şi pune steaua în vârful bradului, ca semn al începerii Crăciunului. Toţi copiii caută nerăbdători printre cadouri să-şi descopere numele, iar părinţii caută propriul copil drag.

După toată alergătura, seara, locuitorii s-au adunat pe la casele lor pentru a se bucura de bucatele pregătite şi pentru a cânta colinde în jurul bradului.Târziu, în noapte, luminile caselor au început să se stingă una câte una. Toţi dormeau sub protecţia îngerilor păzitori. Acest Crăciun a fost perfect şi aşa o să fie în acest mic şi iubitor sătuc.

Crăciun fericit!

Premiul III
Tănase Irina

Poveste de iarnă

În satul Cineşti, în Ajunul Crăciunului, oamenii priveau prin geamurile aburite, fulgii pufoşi şi albi care se aşterneau pe brazii din pădurea din apropiere şi peste satul lor micuţ.

Deodată, liniştea a fost tulburată de o bubuitură puternică. Casa săracului Grinch se dărâmase. Acesta era acum fără casă, în mijlocul iernii. Supărat şi foarte necăjit a plecat în sat să caute adăpost. Nimeni însă nu-l primea, deoarece nu era foarte prietenos şi se purtase urât cu ceilalţi locuitori. Fără speranţă, bătu şi la uşa casei lui Cindy-Lou. Era o fetiţă de 11 ani. Aceasta l-a primit în casa ei cu mare drag. I-a dat să mănânce, i-a făcut un ceai. Priveau de la fereastră neaua albă ca spuma laptelui. Ningea ca în poveşti! Apoi au ieşit afară. Erau aşa de fericiţi! Grinch a făcut un om de zăpadă, s-au dat cu sania. Cindy-Lou era bucuroasă de noul ei prieten.

Se lăsă seara. Totul era întunecat şi din cerul albastru ca cerneala mici fluturi albi care abia se mai vedeau cădeau fără încetare. Cei doi prieteni au intrat în casă. Au împodobit bradul. Obosiţi, apoi au mers la culcare.

A doua zi, de dimineaţă, au coborât la bradul împodobit şi s-au bucurat de cadourile primite. Fetiţa văzu în ochii lui Grinch o sclipire de fericire. Atunci, fetiţa a hotărât să-l lase să se mute cu ea în casă, pentru că ea avea o inimă mare şi
bună. Nu dorea să-l lase pe străzi.

Din acel moment Grinch a devenit foarte bun cu cei din jur, înţelegător şi prietenos.

Premiul II
Ciubotaru Ioana

Vis de iarnă

Este iarnă. Astăzi este Ajunul Crăciunului. Din cerul albastru ca cerneala, cade o ploaie de fluturi albi. Maria, o fetiţă drăguţă, ieşise afară să se bucure de ninsoare. Fulgii pufoşi şi albi se aşezau agale în palma ei micuţă. Îi sclipea fericirea în ochi cum nu-i sclipise vreodată. Zâna Iarnă parcă atinsese cu bagheta magică natura. Lacul de lângă casa ei avea străluciri diamantine. Fetiţa se bucura de neaua albă ca spuma laptelui. Prin zăpada pufoasă se strecoară pisica Mariei. Se joacă amândouă.

Seara se lăsă pe nesimţite şi învăluie cu mantia ei întunecată natura. Fetiţa intră în casă şi pregăti o porţie de lapte pentru Miaunica şi o porţie de lapte cu biscuiţi pentru Moş Crăciun. Apoi se duse la culcare. Somnul o cuprinse iar visele o purtară pe aripile lor. Se trezi pe acoperişul unei case, într-un alt ţinut, ca de basm, cu multă zăpadă. Maria coborî curioasă şi entuziasmată. Rămase uimită. Strigă:”Casa lui Moş Crăciun!” . Timidă, bătu la uşă. Moşul răspunse zicând:
-Ho, ho, ho! Pe cine avem noi aici?
-Daţi-mi voie să mă prezint! Sunt Maria, am şase ani şi sunt din România.
-Imediat te caut pe lista mea!
-Mulţumesc, dar nu am venit să cer nimic. Am venit la dumneavoastră pentru că m-am trezit pe acoperişul casei în care locuiţi.
-Vrei să te întorci acasă? Ai nevoie de ajutorul meu?
-Da. Dar am o idee. Mai întâi aş vrea să-mi arătaţi şi mie fabrica de jucării. Iar apoi, când veţi pleca în călătorie spre copii, să mă lăsaţi acasă dacă aveţi drum pe acolo.
-Desigur. E o idee minunată! Hai să vezi locul unde se fabrică jucăriile! Maria rămase încântată.
Acum, până la plecare, am nevoie de ajutorul tău,spuse Moş Crăciun.Trebuie să punem cadourile în sanie.

După un timp, împreună cu spiriduşii, ajutoarele lui Moş Crăciun, reuşiră să aşeze toate cadourile în sania magică. Renii erau şi ei pregătiţi şi nerăbdători. Porniră la drum. Maria văzu că se lăsa noaptea. Deveni neliniştită. Se întreba dacă şi părinţii ei sunt îngrijoraţi.
-Draga mea, mai avem puţin! spuse Moşul, care observase că era puţin speriată.

Însă Moş Crăciun nu apucă să spună mai multe, că fetiţa se trezi.Era acasă în patul ei. Fugi repede la brad unde găsi multe cadouri dar şi un bilet. Zâmbi: era de la Moş Crăciun.

Premiul I
Constantinescu Cristina

Lumea poveștilor este sursă de inspirație.

O POVESTE ALTFEL...

Poveștile au dispărut!

Este o noapte înstelată. Luna învăluie pădurea cu lumina ei argintie și sigură. Stelele dansează pe bolta cerească și o picură cu stropi fini de lumină. Florile privesc spectacolul, obosite si amețite.

Vrăjitoarea Marina prepara o poțiune contra coșmarurilor, dar, într-un moment de neatenție, o carte cu povești a căzut în cazan. Poțiunea a făcut toate poveștile să dispară. Vrăjitoarea nu a știut de efect până când sora ei nu a țipat speriată:

-A dispărut povestea din carte!

Marina a început să prepare o poțiune de anulare a efectului, dar prepararea dura o săptămâna.

Dimineața, toată lumea era disperată. Unde sunt basmele? Unde sunt poveștile care ne făceau viața un desert dulce?

Nu după multă vreme această problemă globală a devenit ,,politică". Marina a devenit speriată, așa că a readus șapte povești înapoi, pentru a scăpa de vină.

A doua zi oamenii au fost puțin calmați, iar după o săptămâna, poveștile au revenit înapoi. Toată lumea a fost fericită.

Irina Tanase

O poveste altfel

Într-o seară Prințesa Poveștilor îi arătă mamei sale, Regina Poveștilor ce notă primise pe textul făcut de ea la Școala de Poveste din Regatul Poveștilor. Deoarece ea nu primise o notă foarte frumoasă, mama acesteia o pedepsi. Furioasă, Prințesa Poveștilor a dat poruncă soldaților carți de matematică, să facă să dispară toate poveștile. Zis și făcut, toate poveștile erau acum prinse în temnița din castel iar mama prințesei nu știa acest lucru.

În lumea reală această problemă devenise una foarte gravă. Doar că o fetiță numită Antonia a descoperit că în grădina ei se afla un tunel care ducea spre Regatul Poveștilor. Când ajunse în temnița în care poveștile erau blocate după gratii, fetița se sperie dar se calmă repede și le spuse poveștilor:

-Stați liniștite! Vă scot eu de aici!

-Mulțumim! au spus poveștile. Dar ai grijă să nu te vadă prințesa!

Plimbându-se pe holurile castelului,o văzu pe Regina Poveștilor cum trecu grăbită. Antonia o strigă iar ea se opri. Regina o întrebă ce caută în castel așa că fetița îi spuse ce s-a întâmplat cu poveștile. Auzind aceste lucruri, Regina Poveștilor eliberă imediat poveștile iar pe prințesă o pedepsi.

Acum toată lumea era fericită că poveștile se întoarseră în cărțile lor, chiar și Prințesa Poveștilor renunță la supărare și se bucură împreună cu ceilalți.

Stoica Diana

Un vis urât

Într-o noapte răcoroasă de primăvară, obosită fiind, am adormit cu greu.În scurt timp, am alunecat în lumea viselor. Parcă eram într-o țară miraculoasă a poveștilor, înconjurată de prinți sclipitori, prințese fermecătoare, spiriduși, zâne bune și alte personaje. Eram fascinată de tot ce vedeam în jurul meu.
Dintr-odată s-a făcut întuneric și totul a dispărut. Am început să strig:

-Hei, unde ați dispărut cu toții? Ce s-a întâmplat?

- Eu i-am făcut să dispară deoarece nu-mi plac poveștile, îmi răspunse un vulpoi șiret.
- Cum poți să spui așa ceva? De ce?
- Sunt tare plictisitoare!
- Te înșeli, sunt frumoase și le dezvoltă imaginația copiilor.
- Nu-mi pasă, să dispară și gata!

Am început să-l implor pe vulpoi să lase copiilor poveștile, dar el nici nu m-auzea.
M-am trezit speriată din somn, dar m-am bucurat când am realizat că a fost doar un vis...

Denisa Gheorghiu

Povestea poveştilor

Într-o seară de primăvară o fetiță pe nume Ioana citea cu nesaț dintr-o carte. Când i s-a făcut somn a lăsat cartea pe noptieră, a stins veioza și s-a învelit până sub bărbie. Cartea se numea ”Crăiasa Zăpezii”.

În dimineața următoare, după ce a servit micul dejun, a luat cartea și a deschis-o pentru a continua ce începuse cu o seară înainte. Numai că....surpriză! Pagina la care deschisese era complet goală. A răsfoit în continuare dar același rezultat. Niciun cuvânt nicăieri. Mirată și îngrijorată și-a sunat cea mai bună prietenă, pe Andreea.

- Alo, Andreea? Nu știu ce s-a întâmplat astă noapte dar în cartea pe care o citesc nu mai este nici măcar un cuvânt.
- La mine la fel! Toate paginile sunt goale!
  Atunci Ioana a realizat că se întâmplă ceva grav și i-a propus Andreei să se întâlnească pentru a discuta despre cele întâmplate. După o vreme cele două prietene au hotărât să meargă în căutarea poveștilor dipărute. Oricare copil care trecea pe lângă ele era trist și prost dispus. Nimeni nu înțelegea cum s-a întâmplat tragedia. La un moment dat fetele au ajuns într-un loc cu flori de diferite culori și iarbă de un verde nemaipomenit. În fața lor a apărut o ușă ascunsă sub un strat de iederă. Au încercat s-o deschidă dar n-au reușit. Deodată ușa s-a deschis singură iar în prag a apărut un fel de spiriduș care a spus:
- Ce căutați voi aici?
- Noi ne căutăm poveștile. Știți cumva ce s-a întâmplat cu ele?
- Ei bine eu nu știu nimic! minți spiridușul.
- Sigur nu știi? avem nevoie de povești, spuse Andrea.
- Ufff! bine, recunosc, am mințit. Știu unde sunt poveștile voastre. Dar pregătiți-vă să dați ceva în schimb.
- Ce anume dorești?

La capătul curcubeului sunt ascunși mulți bănuți de aur. Dacă mi-i aduceți vă primiți poveștile înapoi. Fetele s-au privit și au pornit curajoase în căutarea bănuților de aur. N-a fost prea greu și fetele s-au intors victorioase. Numai că spiridușul nu era așa ușor de mulțumit și le-a cerut să-i aducă și diamantul care se afla in vârful unui vulcan stins.

- Asta nu se poate! E mult prea periculos! spuseră fete într-un glas.
- Dacă vă vreți poveștile-napoi duceți-vă! spuse și spiridușul încrezător.
- Bine, de dragul poveștilor! Dar e ultimul lucru pe care ni-l ceri. Promite! Și spiridușul a promis. După grele încercări fetele s-au întors cu prețiosul diamant.
- Ți-am adus diamantul!
- Și ce vreți?
- Știi foarte bine ce vrem! Ne vrem poveștile înapoi.
- Bine...fie...vă dau poveștile!
- Spiridușul a mormăit ceva în barbă și de nicăieri au început să zboare prin văzduh cuvinte. Milioane de cuvinte care se grăbeau să se așeze cumințiți, fiecare la locul potrivit. Și cărțile s-au umplut cu cuvinte și poveștile au căpătat sens și copii au redevenit veseli.

Fetele s-au întors acasă fericite și mulțumite ca efortul lor a adus înapoi zâmbetul pe chipul copiilor din lumea-ntreagă.

Iulia Buganu

În Lumea Zăpezilor

Într-o zi din luna februarie a început să ningă ca în povești. Afară, omul meu de zăpadă stătea singur.

Deodată dintr-un nor mare, a căzut cea mai mare steluță de nea pe care am văzut-o eu. Ea era strălucitoare. Am întrebat-o pe steluța Selly de unde vine, și mi-a zis că vine dintr-un nor format la Polul Nord. M-a condus la norul din care a căzut, și din acesta s-a ivit o scară argintie, pe care eu am urcat. Din ce în ce mai sus eram, simțeam cum se face mai frig. În sfârșit am ajuns pe nor. Textura lui semăna cu cea a vatei pe băț. Când mi-am dat seama că e vată pe băț, am început să mănânc din nor. La un moment dat am observat că a mai rămas doar partea pe care stăteam eu și steluța. A venit un val de aer rece și de vânt puternic, încât pe mine și pe Selly, care stătea în brațele mele, ne-a suflat ca pe niște pene, de pe nor. Am avut noroc că vântul a venit unde trebuia, pentru că am căzut la Polul Nord, în împărăția Zânei Zăpezilor. Aici era iarnă eternă, și erau multe steluțe de nea, dar tot prietena mea Selly era cea mai mare. Toate steluțele aveau treabă. Am început să le ajut la creerea unei mese noi pentru Zâna Zăpezilor. După o ora de muncă la masă, arăta grozav. Era făcuta din gheață și zăpadă. Când zâna a venit, a făcut o vrajă și m-a trimis în fața geamului deschis de la care plecasem, când mă uitam la omul de zăpadă.

Chiar dacă Domnișoara Zăpezilor nu a înțeles ce am vrut să fac, eu nu m-am supărat pentru că știu că m-am ales cu prieteni noi.

Milea Andra

Poveste cu o steluţă de nea

Într-o zi de iarnă, după ce a nins două zile, afară s-a aşternut plapuma cea albă. Doar o mică albinuţă de zăpadă nu stătea locului: plutea şi plutea într-un dans continuu. Eu ieşisem să fac un om de zăpadă. Văzându-l, am alergat după el să-l prind în palmă. Dar el mi-a şoptit încet:

- Tu, fată bună, de ce nu mă laşi să stau cu familia mea?

Eu, speriată, i-am spus:

- Familia ta, nu văd nici o familie! Nu mai ninge iar tu te aşezi pe minunata plapumă de nea.
- Adevărat, draga mea, dar eu trebuie să rămân alături de ei. Dar tu ce încerci să modelezi?
- Un om de zăpadă! Dar nu este sclipitor aşa cum eşti tu..
- În această privinţă te pot ajuta eu, spuse timid fulgul.

Steluţa de nea a împodobit omul de nea construit de mine cu mii de steluţe argintii. Era cel mai frumos om de zăpadă! Fulgul de nea plecă, dar îmi promise că vom rămâne prieteni.

Zală Denisa

De vorbă cu steluţa de nea

Într-o seară de basm, priveam pe geamul îngheţat ninsoarea magică. O steluţă de nea s-a strecurat în casă şi s-a aşezat pe biroul meu. Deodată se aude o voce stinsă:

- Te rog, salvează-mă!

Priveam în stânga şi în dreapta până mi-am dat seama cine vorbeşte. M-am aplecat şi i-am spus:

- Desigur, dar cum aş putea face asta?
- Pune într-un bol puţin din prietena mea zăpada, adaugă-mă pe mine şi du-mă în camera în care este cel mai rece.

Am făcut ce mi-a spus steluţa. Am stat apoi de vorbă ca două vechi prietene. După un timp a spus că trebuie să plece deoarece o aşteaptă familia sa, formată din mii şi mii de steluţe. Mi-am luat la revedere şi ea a plecat. Peste trei zile primesc o invitaţie pe care scria:

Dragă Cristina,

Te invit în împărăţia Zânei Zăpezilor.Te aştept cu drag, la ora 16, marţi.

Cu drag,
Steluţa de Nea.

Ce poate fi mai frumos decât să visezi? Care este perioada vieţii când visezi cel mai mult? Desigur, „copilăria”. Şi noi, elevii , am încercat să facem o călătorie în timp şi să visăm la ce va fi cu noi. A fost o provocare frumoasă!

Într-o noapte liniștită de toamnă, când vântul adia printre ramurile copacilor iar somnul îmi dădea târcoale, am început să mă visez cum îmi doresc să fiu când voi fi mare.

Eram o domnișoară înaltă, frumoasă, cu ochii căprui pătrunzători, un nas cârn, cu buzele roșii, îmbrăcată într-un halat alb. Stăteam la spital așteptând calmă un nou pacient. Eram doctor oftalmolog. Fiecare pacient care venea la mine la control avea diferite probleme cu ochii. Din când în când mai veneau copii care studiau la diverse facultați care îmi cereau sfaturi pentru acea profesie.

Viitorul ne rezervă multe, este o ușă cu surprize diferite. Toți visăm la o viață ce poate într-o zi să atingă perfecțiunea și ne dorim ce este mai bun. Fiecare vrem să arătăm lumii că suntem perfecți, visând la o familie care ne susține și ne iubește, visând la cea mai bună meserie din lume. De mici am avut idei diferite cu privință la „Ce mă voi face când voi deveni mare?" Eu personal am avut idei schimbătoare în această privință. Prima dată am vrut să devin polițist, apoi chirurg, pe urmă doctor dermatolog, iar în final m-am decis să devin oftalmolog.

Consider că meseria pe care am ales-o pentru când voi fi mare este perfectă pentru că pot ajuta copiii și adulții să poată vedea bine mergând la control din când în când.

Toată viața oricât de tineri sau bătrâni suntem, învățăm. Noi nu trebuie să pierdem niciodată oportunitatea de a ne perfecționa. Dar știți, omul perfect nu există!

Zala Denisa

Cine nu ar vrea să știe cum ar arăta lumea peste douazeci de ani? Eu sigur aș vrea și sunt foarte curios și despre cum voi arăta eu!

Mă văd înalt, cu părul șaten și aranjat si ochii căprui ca scoarța copacului. Purtând o pereche speciala de ochelari pentru calculator mă vad lucrând la o firma de IT, job-ul visurilor mele. Programam un software pentru un restaurant. Păream fericit.

Când „eu din viitor’’ a ajuns acasă, a început să se joace la calculator. Pasiunea mea pentru așa ceva nu a dispărut niciodată. Aveam și un câine. Îl chema Stanford. Era un bichon maltez.

În colțul camerei aveam și un pian la care cântam din când în când. Era unul foarte mare și negru. După ce am închis calculatorul am cântat puțin la el. Suna incredibil, iar eu cântam foarte frumos.

M-am dus la culcare. Aveam o expresie foarte fericita pe față. Sper ca așa voi fi când voi crește mare!

Vlasie Sebastian

Ziua de 1 Mai. Pentru mine o zi normală, pentru ceilalți nu știu. Împreună cu părinții, mă pregătesc și plec la plimbare. Am ajuns în parc. Curcubeu pe cer, copaci înfloriți, flori înmiresmate și păsări ciripind care îți relaxează auzul.Ce-ți mai poți dori?

Ajung în dreptul unei porți de fier, decorată cu flori și cu o plăcuță pe care scria: De nu mai ai răbdare deschide-mă! Curiozitatea cuprinzându-mă ca niște fiori, nu știam ce să fac. Gândul mă îndemna să o deschid, dar ceva îmi spunea mai bine nu. Presiunea era mare dacă să o deschid sau nu.

Am deschis-o. Nu se vedea nimic. Am pășit înauntru, și atunci ceva magic s-a întâmplat. Deschizând ochii, m-am trezit într-o casă foarte frumoasă ca dintr-o poveste. Aud o bătaie ușoară la ușă și mă duc să deschid. O doamnă, mă întrebă dacă sunt gata. Eu răspund „Gata pentru ce?” iar ea îmi răspunde „Pentru a pleca la serviciu”. În acel moment, mi-am dat seama că, am călătorit în timp. Acea doamnă, pe nume Lucia, se dovedi a fi chiar colega mea. Pregătită, dar și puțin speriată, am plecat.

Ne-am urcat în mașina care era a mea și ne îndreptăm spre locul de muncă. Ne oprim în faţa unei clădiri mare pe care scria: ”Palatul Justiției”. Am aflat că eram avocat și că biroul meu este pregătit. Toată ziua am lucrat și chiar dacă fusese prima zi, m-am descurcat. Seara, am ajuns acasă obosită dar încântată de prima mea zi de servici.

A doua zi , când m-am trezit, am descoperit că eram în camera mea. Aveam iar 11 ani. Deci a fost doar un vis! Mi-a plăcut experiența și sper că atunci când voi crește să devin avocat.

Constantinescu Cristina

Cand voi fi mare as vrea sa fiu un om bun.

Sunt inca in crestere dar cred ca voi deveni o persoana cu trasaturi fizice dragute.Inca nu m-am hotarat ce meserie o sa am cand o sa devin mare.Stiu ca as vrea sa am o meserie pe care sa o fac cu placere zi de zi. Poate voi fi un ghid turistic, deoarece imi place sa calatoresc, sa cunosc locuri noi si oameni noi. Poate voi fi psiholog pentru ca imi place sa comunic cu ceilalti, sa ii ajut cand au probleme. Familia mea va fi una mare si armonioasa. Imi plac foarte mult copiii si ii voi iubi asa cum sunt ei. O sa ma joc cu ei si niciodata nu o sa-i ranesc. As vrea sa am ocazia sa studiez in alta tara.

Acestea sunt dorintele mele pentru viitor.Mi-as dori multa sanatate pentru mine si familia mea si incredere in mine.

Crişan Roxana

Cand voi fi mare , vreau sa devin actrita deoarece actoria mi-a placut de cand eram mica.

Ma vad pe o scena cu multa lume in jurul meu si jucand intr-o piesa de teatru, deoarece joc foarte bine si sunt foarte talentata. Ma vad la concursuri multe de teatru si cu multi fani in jurul meu. Sunt foarte fericita si mandra de ceea ce fac. Dupa multi ani de teatru, am devenit cunoscuta in meseria mea de actrita si toti reporterii imi iau interviu. Ma vad pe covorul rosu cu ocupa in mana si cu multe medalii si diplome !!!

Ion Boga Beatrice

Călătorie în timp

Este o noapte înstelată. Stelele de pe bolta cerească dansează un minunat vals. Vântul scutură frunzele și cântă prin ulcioare sparte. Răcoarea nopții a adormit chiar și florile ce își au frumusețea dimineața. Luna argintie a pus o vrajă pe mine, mi-a transmis una din cele milioane de uși ale viitorului.

Văd o domnișoară blondă ca mierea, cu ochi verzi ca cioburile de smarald, cu buze roșii ca petalele trandafirilor. Eram eu, într-un halat alb ca neaua, lung, imaculat. Eram un doctor chirurg. Așteptam un pacient care avea probleme cu plămanii. Era un copil, unul mic, doar de cinci ani. Îi era frică, avea o boală rară. Probabil că toată lumea a încercat să pară normal, de parcă nu era grav, dar el a aflat. A intrat sfios în cabinet cu obrajii plini de lacrimi. Spunea din priviri că nu vrea să fie aici. Eu cu o voce caldă, blandă și mieroasă i-am spus să nu-i fie teamă, oricât de greu ar fi, va fi bine.

Toată lumea vrea să aibă o meserie ușoară și să fie onorați pentru ea, dar, oricât ai vrea, totul este greu, chiar și alegerile. Chiar dacă ai avea toate bogățiile lumii, nu vei fi satisfăcut. Tot vei știi că nu tu ai făcut ceva, nu al tău este meritul, nu tu te-ai gândit, ai anticipat și ai încercat să faci totul perfect, iar dacă ești fericit, este un zâmbet fals, pictat, fără suflet. Mereu când te gândești ce ai făcut în viață, nimic nu se va schimba, vei rămâne același tablou fără suflet, gândire și bucurie.

Oricât am încerca, am picta zâmbete pe fața noastră, nimic nu se schimbă, nu există scurtături, chiar dacă viața este un joc de copii, nu exista nimic ce poate sta singur, trist și înghețat.

Tănase Irina

Într-o zi am mers cu școala la muzeul de istorie. Acolo am văzut multe vase, instrumente si arme În timp ce făceam poze exponatelor, am gasit o cameră ascunsă. Am intrat și am văzut un fel de mașină, dar care era făcută pentru copii. Înăuntru am găsit un bilet pe care era scris numele meu, cu instrucţiuni despre cum să folosesc mașina. Am urmat instrucțiunile și surpriză…. deodată m-am trezit în mijlocul unei case cu doi copii ciudați uitându-se la mine. Și-au strigat tatăl și dintr-un colț al camerei a venit spre mine un domn cu barbă scurtă, păr blond, haine roșii și blugi. Mi-a spus pe nume și a început să spună când m-am născut și la ce școală învăț. Mi-a spus tot ce trebuia să știu ca să costruiesc eu o mașină a timpului și ce trebuia să știu ca să termin școala ușor. Mi-a mai spus că mai târziu în viață voi înțelege cum trebuie să folosesc această mașină. Deodată am simțit o mână pe umărul meu și mi-am dat seama că totul a fost doar un vis. Era mama care mă trezea pentru a merge la școală.

Sper ca într-o zi visul să devină realitate.

Popa Matei

Într-o zi senină de primăvară mă plimbam prin parc. Parfumul suav al florilor și cântecul dulce al păsărilor mă inspirau.

M-am așezat pe o bancă și gândurile au început să zboare...Cum e să fii adult? Imaginația mea s-a îndreptat către viitor...

Mă văd la douăzeci de ani, înaltă, subțire, cu părul aranjat, înconjurată de mulți copii. Sunt învățătoare, la fel ca mama și doamna mea. În fiecare zi muncesc din greu, dar imi place mult ceea ce fac. Toată învățătura acumulată o transmit copiilor. Ei mă respectă și mă iubesc.

E o imagine frumoasă a viitorului meu.

Deschid ochii și îmi spun în gând că trebuie să învâț cât mai mult ca să ajung om mare.

Denisa Gheorghiu

Într-o seară mă uitam la un film cu o fată care călătorea în timp.

Peste puțin timp am adormit și eu, și am avut un vis asemănător. Ajunsesem la Milano, în Italia, și creeam tot ce îmi doream. Eram un designer de modă și aveam o casă de modă renumită în rândul vedetelor. Aveam și o asistentă pe nume Diana, care a fost colega mea de clasă, chiar din clasa pregătitoare. Ea mă ajuta cu schițele, spunându-mi dacă îi place sau nu ceea ce voiam să fac. După ce schițele erau gata, Diana conducea echipa de creație și era atentă să fie exact ceea ce eu voiam să fie. Dar nu în ultimul rând, după ce echipa de creație termină, îmi aduc să văd ce au făcut. La sfârșit eu îi pun un preț și iese pe piață.

Dimineață, mama m-a trezit pentru a merge la școală și abia atunci am realizat că a fost doar un vis, și chiar dacă a fost doar un vis, a fost unul dintre cele mai frumoase în care am avut meseria pe care mi-o doresc!

Lucia Cuciureanu

desen: Mazilu Daria

SĂ NE JUCĂM..... SERIOS

EXERCIŢII DE DICŢIE

Capra neagră-n piatră calcă, Cum o calcă-n patru capra! Crapă capul caprii-n patru, Cum a crăpat piatra-n patru! Capra neagră calcă-n clinci, Crapă caprii-n cinci , Cum a calcat capra-n clinci.

Capra paște lângă casă Capul caprii crape-n șase! Capra noastră n-are lapte Crăpa-i-ar coarnele-n șapte!

Capra-n piatră a călcat / Piatra-n patru a crăpat , Povestea s-a terminat!

Fofiță fondorfirliță, forofifo – fenderliță si fifoi fondofirloi, forofifo –fenderloi.

Cosașul Sașa când cosește, cât șase și-și sașul cosește. Și-n sus și-n jos de casa sa, sașul cosește și-și spune sieși: sunt Sașa Cosașul care cât șase și-și cosește și-n sus și-n josul casei cât șase case.

Boul breaz bârlobreaz, lesne-a spune boul breaz bârlobreaz, dar mai lesne-a dezbârlobrezi bârlobrezitura boului breaz bârlobreaz din boii bârlobrezenilor.

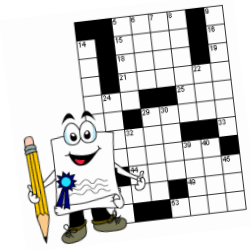

PAGINA REBUSIŞTILOR

1.Aici învățăm în timp ce ne distrăm.....
2.Sinonim pentru elev.....
3.Dacă nu sunt paralele sunt .....
4.Despre strămosii noştrii învăţăm la.....
5.Computer sau.....
6.Materia care este o stiință exactă.....
7.A patra planetă de la soare se numește.....
8.Despre munți și izvoare învățăm la.....
9.Limba vorbită de nemți este.....
Pe verticala veţi obţine numele celei mai frumoase etape din viaţa noastră

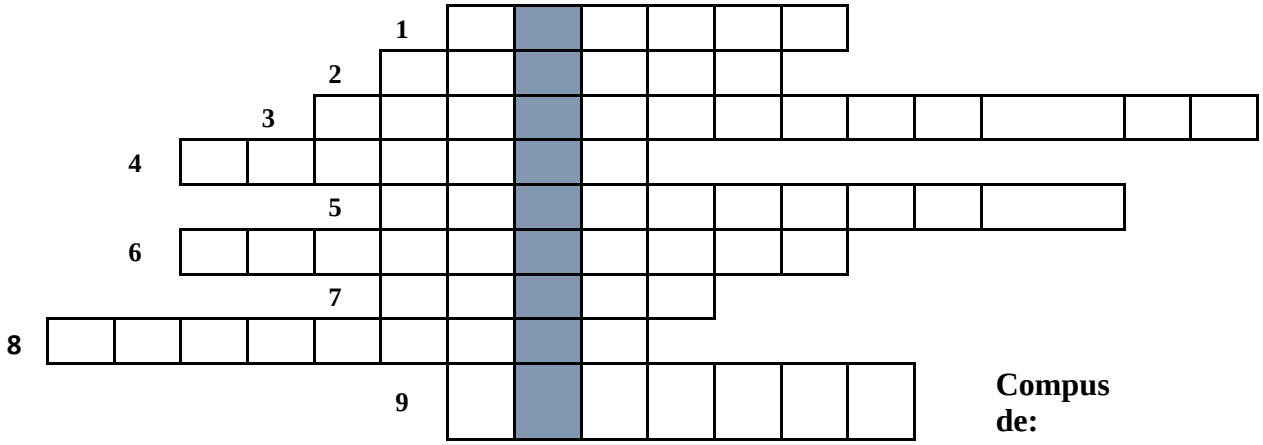

Compus de:
Câşleanu Ana Maria

1.Personajul principal din „Amintiri din copilărie” este...
2.....este o floare de primăvară
3.Sens asemănător pentru „violet” este.....
4.Femininul de la „bou” este .....
5.Cenuşăreasa trebuia să ajungă acasă înainte de miezul....
6.Transformă substantivul ” argint” în adjectiv
7.Oamenii adună recoltele în anotimpul...
8.Cuvântul opus pentru „altădată” este..
9.Subiectul şi ..... sunt părţi principale de propoziţie
10.”Nicoleta desenează” este o propoziţie .....

Compus de: **Streşnă Alexandra**
Ciubotaru Ioana

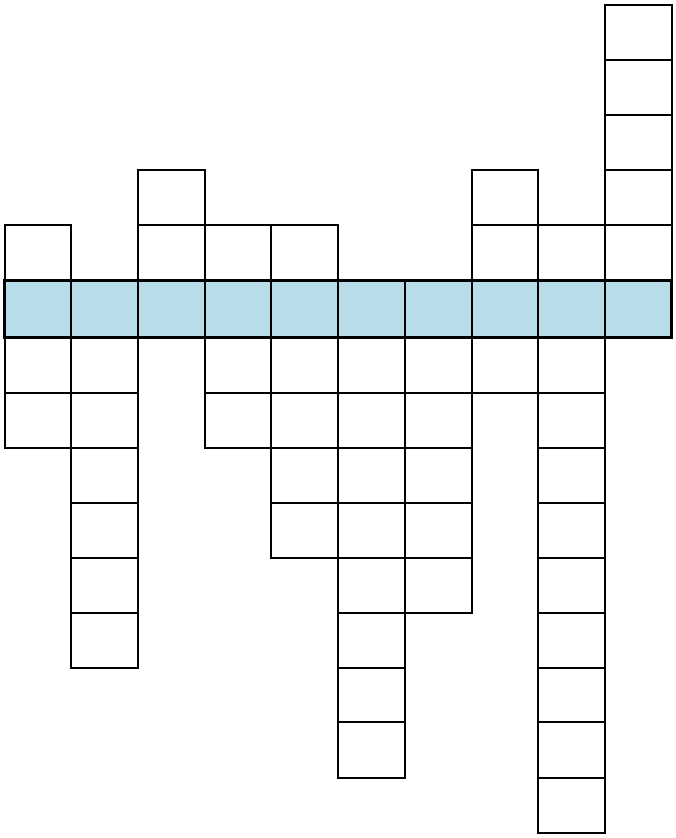

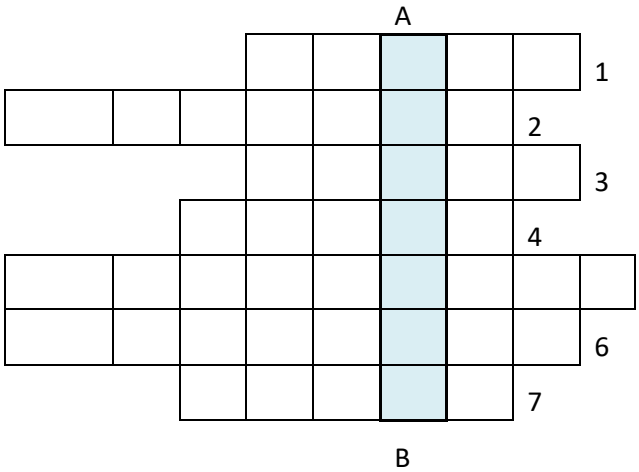

1. Primul conducător al României din familia Hohenzolern
2. Alt titlu dat domnitorilor români
3. Locuitor la României
4. Prenume al unui domnitor din anul 1600
5. Personalitate care a condus România în anul 1914
6. Regiune din nordul României
7. Ţinut condus de un rege

Creat de:
Caneta Cosmin

Geografie

1.Pădurile dominante pe munte se numesc păduri de…
2.Cel mai înalt vârf de munte din țară se numește…
3.Ce copac se găsește pe munte și este folosit ca pom de Crăciun?
4.Ce se găsește pe vârful unui munte iarna?
5. Carpaţii se întind pe teritoriul a.....ţări ?
6.
7.Care este al doilea cel mai înalt vârf munte din România?
8.Care este cel mai înalt vârf de munte din Carpații Occidentali?

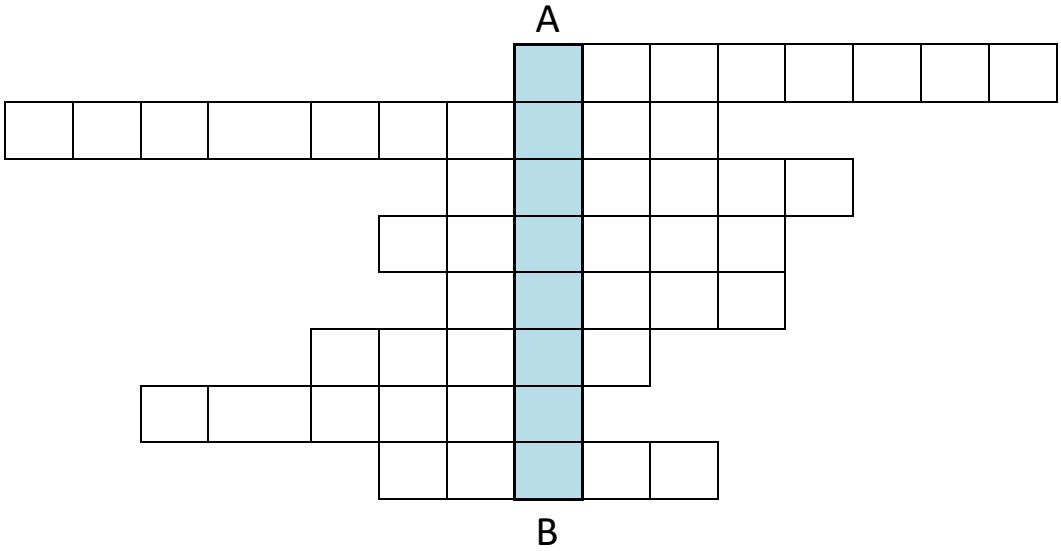

Compus de: Vlasie Sebastian

1.Podişul.....este situat în S României
2.Depresiunea ..... se află în N Moldovei
3.Carpaţii ..... reprezintă cea mai masivă regiune montană a ţării
4.Munţii ..... sunt delimitaţi la vest de valea Jiului iar la est de râurile Olteţ şi Lotru
5.Valea..... cuprinde cele mai populare staţiuni montane
6.Podul de la ..... a fost construit de Anghel Saligni
7.Portul..... este unul din cele două porturi fluviale din judeţul Dolj
8.Vârful.....este uşor de recunoscut prin crucea aşezată pe unul din versanţii săi
9.Masivul ..... este situat între culoarul Rucăr Bran la vest şi valea Prahovei la est.

Compus de:
Milea Andra
Mazilu Daria

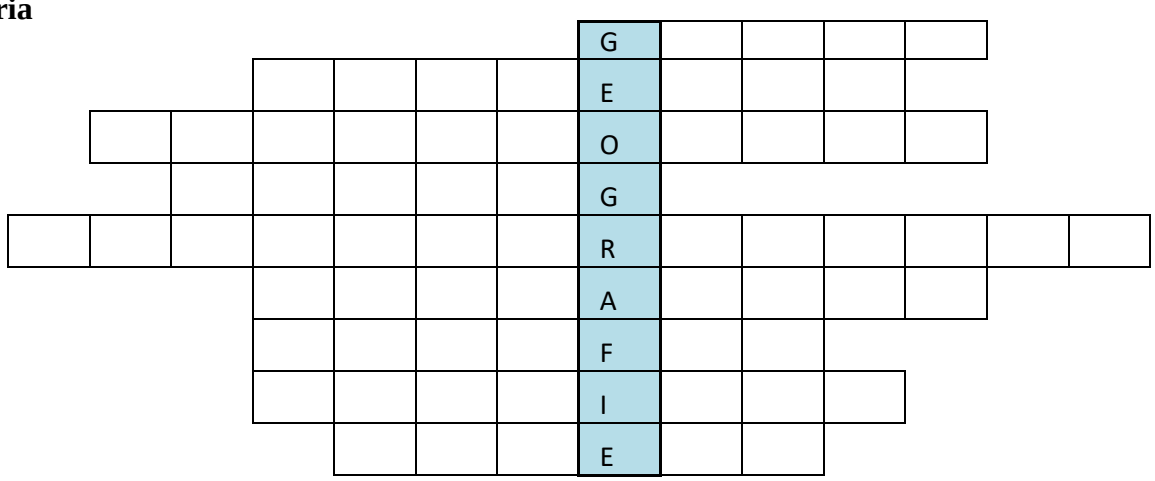

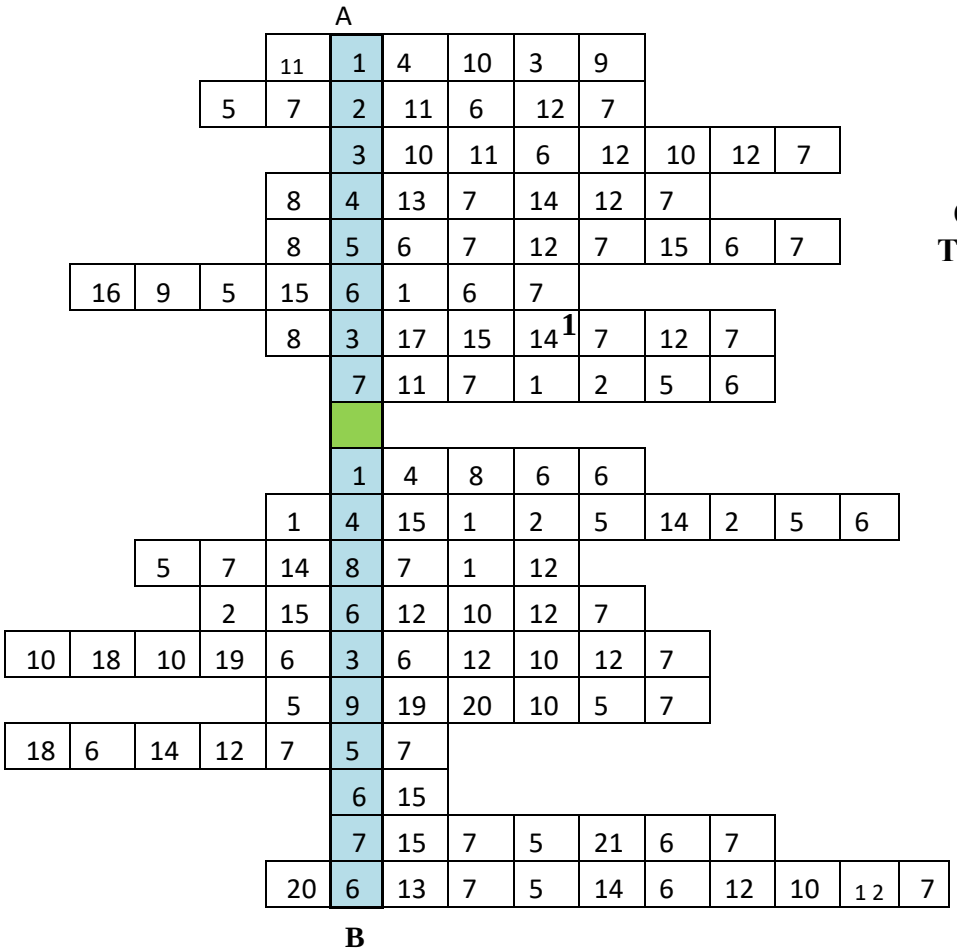

Compus de:
Tănase Irina

1-C ; 2-U ;3-L ;4-O; 5-R ;6-I ;7-E; 8-P ;9-Ă ;10- A ;11-Ş ;12-T
13-V ;14-S ;15-N ;16-H; 17-Â ;18-M; 19-B ;20-D; 21-G.

MINUNI ALE NATURII

Natura este plină de secrete şi curiozităţi. Mereu ne surprinde cu frumuseţile sale. Niciodată nu putem afirma că o cunoaştem pe deplin.Am încercat să prezentăm câteva din necunoscutele ei.

TROVANŢII

material realizat de : Necula Daniel

Trovanții sunt formațiuni numite și concrețiuni de gresie (grezoase), create în straturi de nisipuri, legate între ele printr-un ciment carbonatic, datorită apelor calcaroase. Ca formare seamană cu stalactitele și stalagmitele din peșteri.

În principiu, trovanții sunt gresii cu o textură mai dură decât a stratului în care se dezvoltă. Tendința lor este de creștere spontană - din centru către periferie - cu o rată de depunere care poate atinge 4-5 cm în 1200 ani. Apar sub forma unor agregate minerale nodulare, sferoidale, elipsoidale, discoidale, cilindrice sau dendritice cu structură masivă, concentrică sau plană (stratificată), având dimensiuni de la câțiva milimetri la câțiva metri. Sunt incorect cunoscuți în anumite cercuri sub numele de "pietre care cresc"

În România, trovanții se găsesc în mai multe locuri:

- Dealul Feleacului de lângă Cluj-Napoca
- În Munții Buzăului la Ulmet
- Lângă Sibiu pe teritoriul satului Cașolț
- În Hunedoara la cariera de nisip de la Hășdat
- În județul Bacău pe malul stâng al Tazlăului, la vărsarea acestuia în Trotuș
- În județul Bacău, pe malul stâng al Siretului, în dreptul localității Cornii de Sus
- În județul Buzău pe raza localității Chiojdu
- Muzeul Trovanților din Costești, județul Vâlcea.

Lacul Roșu

material realizat de: Vlad Lavinia

Lacul Roșu (local cunoscut și sub numele de Lacul Ghilcoș) este un lac de baraj natural format în urma prăbușirii unui versant din cauza cutremurului din 23 ianuarie 1838 la poalele Muntelui Hășmașul Mare, în apropierea Cheilor Bicazului, la distanța de 26 km de Gheorgheni, în județul Harghita. Lacul s-a format la altitudinea de 983 m, într-o depresiune cu un climat predominant subalpin. Esențial este că lacul s-a format prin deplasarea masei argiloase depuse cu ocazia ultimei ere glaciare pe versantul nord-vestic al muntelui Ghilcoș.

Numele provine de la parâul roșu care tranversează straturi de culoare roșie,cu oxizi și hidroxizi de fier. Este locul unde Transilvania se intălnește cu Moldova și oferă peisaje de vis și o atracție unică. Dacă geologii au o teorie clară despre cum s-a format cel mai mare baraj natural al României, localnicii vă pot povesti legendele locului, care de care mai sângeroase. Din acest motiv, muntele de lângă lac se numește Muntele Ucigaș.

CHEILE BICAZULUI

material realizat de : Stoica Diana

Despărțite de vreo 20 de km de orașul Bicaz, Cheile Bicazului reprezintă una din cele mai atrăgatoare zone turistice ale țării. Situate în partea centrală a Munților Hășmaș,aparținând Carpaților Orientali,
și fiind delimitate la nord și nord-vest de Suhardul Mare (1506 m) și la sud-est de Suhardul Mic (1352 m), fac legătura între județele Neamț și Harghita. Cheile, cu o lungime de 8 km, ce se întind între stațiunea Lacu Roșu și satul Bicazul Ardelean, sunt formate de râul Bicaz și afluenții săi (din care cel mai important este Bicajeul) și leagă Transilvania de Moldova.

Tot drumul din Cheile Bicazului este format de serpentine de o frumusețe deosebită. Pereții de calcar ai stâncilor ascund peșteri de o deosebită frumusețe (Peștera Neagră,Peștera Cascada). Cheile s-au format prin erodarea calcarelor mezozoice mai puțin dure. Asocierea tipurilor de roci diferit colorate și variate ca formă și alcătuire, întâlnite pe traseul Bicazul Ardelean-Lacu Roșu, face ca imensa despicătură a văii Bicazului să constituie unul din cele mai remarcabile trasee turistice din Carpați. Cheile sunt străjuite de culmile: Ucigașul, Piatra Altarului (Turnul Bardosului), Suhard.

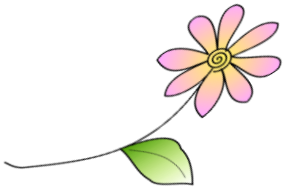

Fructele de padure

material realizat de : Andrei Podaşcă

Afinele

Afinul- este un arbust mic, stufos, rămuros, cu tulpina de culoare verde, lungă de circa 30–60 cm. Frunzele sunt scurt-pețiolate, mici, ovale, crestate pe margine, verzi pe ambele fețe.
Florile sunt verzui roșietice, albe sau rozé cu petalele unite sub formă de clopoțel. Înflorește în lunile mai-iunie. Fructul este numit *afin* stru- închisă sau albastru-brumărie, de formă rotundă, zemoasă, cu suc vi ulce acrișor.
Afinul planta medicinala, crește în regiunile alpine până la altitudinea de 2000–2500 m, mai ales pe versanții umbriți și umezi, prin păduri de conifere, pajiști montane. Frunzele și fructele de afin au proprietăți astringente datorită taninului. Au activitate antibacteriană, modificând favorabil flora patogenă intestinală, și antidiareică. Se recomandă în diabet (scade zahărul din sânge), gută, enterocolită (colită de fermentație sau de putrefacție), parazitoze intestinale, infecții urinare, uremie, ca antiseptic minor (este bacteriostatic) și diuretic precum și în reumatism, afecțiunile dermatologice, tulburările circulatorii periferice, uretrite, somatite, eczeme, ulcerații cronice sângerânde.
Afinele sunt folosite la obținerea *afinatei*, o băutură alcoolică destul de apreciată, sau la prăjituri și alte dulciuri.

Cercurile Olimpice

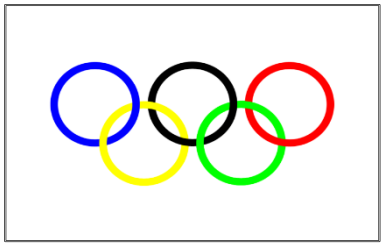

- S-a crezut, de-a lungul timpului că cele cinci cercuri olimpice simbolizează cele cinci continente (America, Europa, Asia, Africa și Oceania). Cele două continente americane sunt considerate a fi unul singur, iar Antartica nu este luată în considerare. Steagul Olimpic reprezintă cele cinci cercuri olimpice pe fundal alb. Cercul albastru este reprezentat ca fiind primul din stânga, urmat apoi de cel galben, negru, verde și roșu.
- Coubertin nu a specificat niciodată ce reprezintă cele șase culori alese (se include și fundalul alb). Se crede totuși, că alegerea culorilor s-a făcut ținându-se cont de culorile steagurilor tuturor națiunilor. Cel puțin o culoare dintre cele cinci se regăsește pe steagul fiecărei țări.
- Alegerea culorilor s-a făcut, pentru ca fiecare țară de pe Pământ să adopte spiritul olimpic și să ia parte la acest fenomen.
- Inelele în sine și felul în care sunt așezate arată dorința de colaborare, de unitate între țările participante.
- Coubertin a ales cercurile fiind inspirat din coronițele de dafin, măslini sau stejar sau pe care le primeau sportivii câștigători în perioada antică.

Jocurile moderne olimpice se datorează efortului lui Pierre de Coubertin, care a reușit să învie o tradiție străveche la sfârșitul secolului 19. Primele jocuri olimpice au avut loc la Atena in 1896.

Material realizat de : Mazilu Daria

Desen : Constantinescu Cristina

SFATURI PENTRU PĂRINȚI

- Nu îmi spune promisiuni, pentru că e posibil să nu le respecţi, iar asta mă face să îmi pierd încrederea în tine! (Denis)
- Petreceţi-vă timp mai mult cu copiii voştri (Alicia)
- Mândriţi-vă cu orice realizare a copilului vostru şi iubiţi-l necondiţionat (Roxi)
- Daţi-le libertate copiilor, dar cu măsură! (Alex)
- Dacă copilul dumneavoastră nu este vioi şi vesel, petreceţi mai mult timp cu el (Sebi)
- Fiţi alături de ei în momentele dificile! (Cristina)
- Nu ne mai spuneţi că nu trebuie să ne fie frică de eşec, pentru că atunci când suntem în faţa faptului împlinit ni se face frică şi nu ştim cum să reacţionăm! (Maria)
- Nu tăiaţi avântul copiilor fix când încep să zboare(Maria)
- Oferiţi-i copilului iubire necondiţionată şi înţelegere mereu! (Daria)
- Educaţi-vă copilul în mod distractiv, nu distructiv! Copilului îi place să petreacă timp cu părinţii şi să se simtă iubit! (Irina)
- Să îl iubiţi pe copil indiferent cum este el: cu calităţi, cu defecte (Ioana)
- Înainte de a-i învăţa pe copii să citească şi să socotească, învăţaţi-i să se joace şi să împartă cu alţii (Emilia)
- Încercaţi să vă daţi seama singuri de problemele copilului dvs. şi să le rezolvaţi împreună (Andra)
- Nu judecaţi un copil fără a lămuri problemele din familia dumneavoastră (Andra)
- Nu vă folosiţi de copiii dvs. pentru a obţine ceva (Andra)
- Nu încercaţi să vă comparaţi în faţa copiilor (Andra)
- Încurajaţi-vă copiii când li se închide o uşă şi conduceţi-i spre alta (Maria)
- Iubiţi-i pe copii cât mai mult, ajutaţi-i când au nevoie, lasaţi-i să se mai şi joace nu să înveţe continuu (Cosmin)
- Ieşiţi cu ei la plimbare în aer liber (Ana)
- Să nu uite că un copil nu poate creşte fără încurajări şi înţelegere (Diana)
- Să îşi îndrume copiii în orice meserie, chiar dacă nu este şi preferat lor (Ana)
- Să nu îşi mai certe copiii din lucruri mici (Ingrid)
- Părinţii trebuie să îi asculte pe copii, nu numai copiii pe ei(Matei)
- Să nu-şi neglijeze copiii din cauza serviciului (Edi C.)
- Să îşi încurajeze copiii indiferent de situaţie (Dani G.)
- Să ne accepte aşa cum suntem (Daniel N)
- Să ne înţeleagă cum îi înţelegem şi noi pe ei (Alin)
- Să aibă încredere în ceea ce facem şi să ne încurajeze (Beatrice)
- Să ne înţeleagă în anumite momente (Andrei N.)

DIN ACTIVITĂŢILE NOASTRE

NE JUCĂM ŞI ÎNVĂŢĂM

Colectivul de redacţie:

Redactor principal: Prof.înv.primar- Buliga Iozefina

Colectivul de redacţie:
-Tănase Irina; Milea Andra ; Câşleanu Ana Maria
-Dobrea George; Constantinescu Cristina ; Stoica Diana
-Tălpău Alexandru ; Tudor Sebastian ; Streşnă Alexandra
-Grigorovici Daniel ; Mazilu Daria ; Vlasie Sebastian

Colaboratori:
-Buganu Iulia; Caneta Cosmin; Căliman Eduard
-Chiscop Alicia; Ciubotaru Ioana; Coviţă Rareş
-Cristea Denis; Crişan Roxana; Cuciureanu Lucia
-Damian Cristian; Gheorghiu Denisa; Ion Boga Beatrice
-Necula Daniel; Nistor Andrei; Podaşcă Andrei
-Popa Matei; Sîrbu Emilia; Tănase Ingrid
-Vlad Lavinia; Uzel Alin; Zală Denisa

IUNIE 2018